

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

7. Quot annos Samuel & Saul populum rexerint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

natiuam videlicet minimeq; violentam, vt ait Salianus num. 4. Hec sentit Genebrardus in Chronico dum ait: *cum Saul regnasset duobus annis tria satellitum millia.*

Saul ultra duos annos regnauit.

8. Iis non assentior, qui volunt Saulem, non nisi biennio ante primum iudis inunctionem regni habenas moderatum. Duobus enim annis vitam duxit innocentem, nec est probabile eum de repente à petro regno indignus successorem haberet à Propheta iniciatum. Idem habent, qui soli Sauli annos regni 40. numerandos existimant: alii dixerunt plusquam 40. annorum, quando Sauli successit, siquidem à Samuel vnctus est, quando iam oues pascebat. Cap. 16. v. 19.

Obiectio.

9. Obiecit Sanctius Scripturam clarè loqui dum ait: *Filius vnus annis cum regnare coepisset, & duobus annis regnauit super Israel.* Vbi, inquit, qua adiacent proprie dicantur, non est, cur existimemus hac esse dicta figuratè. Respondet primò, cum prior pars huius versiculi: annum vnum ad Sauli regnum referat, existimare possumus, partem posteriorem quæ est de biennio iam ad probitatem spectare eiusdem Saulis. *Secundò* sine figura Sauli regnum regnasse, tum tria satellitum millia sibi & filio elegisse. *Tertio* esse, eos solos annos hic numerari, quibus Saul post mortem Samuelis vixit, vt in annis regum fieri solet, & latius in Ioa & Ieroboam regibus multiplicabo; quam doctrinam quemadmodum admittit Sanctius 4. Reg. Cap. 3. v. 1. & alibi: sic eam hoc loco rejicere nequit, nisi eam interpretari recipiat, quam iam num. 6. afferebam. Ea. a. recepta, tertius huic respondendum non est, nisi duplex eiusdem loci sensus literalis admittatur.

Respon.

QVÆSTIO VII.

Quot annos Samuel & Saul populum rexit

1. Opinio falsa.

1. **H**ebraei in Seder Olam inter obitum Heli & Saulis non nisi interponunt, rati Arcam 20. tantum annos in Gabaa fuisse, morte Heli ad initiũ anni octauo regni Dauidis computari. Igitur regni Dauidici annis 7. à 20. remanent 13. ab obitu Heli, ad obitum Saulis, cuius regno dant biennium, ita vt inter Heli mortem & Saulis mortem non nisi vndecim anni intercedant. Computum Hebraeorum Constantinus Phrygio, vt notat Ludoticus Viues in lib. 18. C. 11. de re Eupolemus apud Eusebium, dum Samueli & Sauli 20. duntaxat annos tribuit. Sed hunc & illos decipi patet ex notis ad 1. Reg. 7. v. 1.

Alie opinionones vanae.

2. Alij istis duobus numerant annos 32. vt Marianus Scorus, Hec Contractus in suis Chronicis, Driedo lib. 3. cap. de Suppurationibus.

770. annis eos præfuisse opinantur, teste Sulpitio lib. 1. sacre hist. & Beda Præ-
 fat. lib. 1. expositionis allegoricæ in Samuelem, quos sequitur Serarius 3. Reg. 6.
 prop. 1. At verò Clemens Alexand. lib. 1. Stromat. vult Saulem cum Samuele
 regnasse annos 17. Deinde solum 20. sic forent anni vniuersim 47. vt refert Sa-
 lianus. Petauius autem putat ex sententia Clementis Samuelem tantum bien-
 nio ante Saulem mortuum. Iosephus lib. 6. Antiq. cap. 14 tradit Samuelem iu-
 dicem fuisse 12. annis, tum Saulem cum eo annis 18. regnasse: at verò sub finem
 eiusdem libri, ait Saulem defuncto Samuele regno positum annos 20. Rursus
 lib. 10. cap. 11. in textu Græco ponuntur anni 22. Sic essent vniuersè anni 50. aut
 51. Iosephum sequitur Zonaras. Samerius autem tribuit Samueli annos 32. eius
 filij & Sauli 40. vniuersè 72.

3. Michael Paludanus tract. 2. cap. 3. ait 40. annos, quibus Deus Israelitis
 Saulem dedisse scribitur Act. 13. nulla ex parte ad Samuelem referri, sed ad
 Saulis & filium eius Isboeth, & computari ab initio regni Saulis vsq; ad Da-
 uidis enthronismum super Israel vniuersum, ac denique à morte Saulis, vsque
 ad hanc Dauidis inaugurationem esse 8. circiter annos: siquidem Dauid super
 Iudam regnauit annos 7. cum dimidio. 2. Reg. 5. v. 5. Tolle de 40. annos 8.
 remanebunt anni 32. regni Saulis, quibus si 20. Samuelis accedant, exurgent à
 morte Heli ad primam Dauidis inaugurationem anni 52.

4. Communis verò sententia & omnium probabilissima est, ab obitu He-
 li ad mortem Saulis elapsos 40. annos, quorum pars Samueli, pars Sauli de-
 betur. Est Eusebij, Sulpitij, Isidori, Nicephori Constant. cui subscribit Con-
 stans. Idem tradunt Fasti Siculi in Saule, Beda Act. 13. Vincentius Spec. Histor.
 lib. 1. cap. 69. Abulensis 1. Reg. 13. q. 1. & alibi. Lyranus Ind. 13. Act. 13. Ioannes
 Lucidas, Genebrardus, Bellarminus, Gordonus, Adrichomius, Torniiellus,
 Sanctius, Salianus, Petauius. Quibus accedunt Temporarius, Funccius, Ca-
 rion, Heluicus, Bibliander, Capellus, Sethus. Quod autem spatium 40. annorū,
 v. minimum inter Heli & Saulis mortem intercesserit fidem indubitaram fa-
 cit S. Paulus Act. 13. v. 20. his verbis: *Post hæc dedit iudices vsq; ad Samuelem Prophe-
 tam, & exinde postulauerunt Regem, & dedit eis Saul filium eius, virum de tribu Benjamin
 annu 40.* Certum enim est Heli inter iudices numerandum esse. Quod verò
 non plures anni isto intervallo computandi sint, tradunt auctores iam laudati,
 qui verba illa ex Actib. Apost. relata, vsque ad *Samuelem Prophetam* exclusiue ac-
 ceperunt, ac istos 40. annos Samuelis & Saulis gubernationi attribuunt. q. d.
 Deus dedit iudices, qui non erant Prophetæ, vsq; ad Samuelem exclusiue: tum
 dedit eis Samuelem ac deinceps Saulem quem postulauerunt, per annos 40.
 quibus isti duo populum gubernarunt, vt bene pleriq; auctorum citatorū ex-
 plicent. Vide notas ad calcem cap. xi. Geneseos.

P. philippi

ronologia Testamenti

IV 17

*Contra
var. opi-
niones.*

5. Qui 32. duntaxat annos hisce duobus concedunt, nescio quanta
pretatione locum istum Act. 13. explicare possint: sed in eam suppositum
impulsi sunt, quod annos plures æquo in Iosue & sequentium iudiciorum
ra expendissent.

*Contra a-
lias opinio-
nes.*

6. Quod defuncto Samuele Saul 22. annos non regnaverit, vel
gere licet, quod hoc modo David necdum annos 9. natus Goliath occidit.
Cum enim esset 30. annorum, regni in tribu Iuda habenas accepit. Sa-
tem viuo adhuc Samuele interemit, quo sublato, vt Saulis futorem de-
fugiens venit ad Samuelem in Ramatha. 1. Reg. 19. v. 18.

*Paluda-
nus refu-
tatur.*

7. De expositione Paludani, dicit in primis potest, eam non esse con-
expositioni SS. Patrum, quos paulo ante recensui, & aliorum, qui Iu-
li vel cum Senioribus 17. vt minimum annos inscribunt, vt ab Exodo
pli fabricam 480. anni colligantur. Respondet quidem Paludanus
satis constare, quot fuerint anni inter exitum de Aegypto & Templa-
tionem. 2. Si velimus defendere illum locum 3. Reg. 6. v. 1. negari
ordinarium computum annorum Iosue. Nam ex Scriptura, inquit, non
conuincit, multo plures, quam sex fuisse. Deniq; addit se de his latus Deo
rum in Chronologia ab exitu de Aegypto, vsq; ad reges. Verum potest
non videretur consentanea doctrina, quam ipse tradit Tract. 5. cap. 4. nec
hil posse assuerari, quod Latina vulgata editioni repugnet, etiam si esset sola per
sula, aut membrum, aut syllaba iot. aut vnum: idque ex decisione S. Congre-
gationis Cardinalium sub Gregorio XIII. & auctoritate S. Augustini ep. 8. &
Hieronymum. Secunda responsio est singularis nec satis firma: ait enim
6. anni Iosue, non futuros plures annos ab Exodo, vsque ad mortem
quam 34. inde verò ad annum 4. Salomonis 96. Prius autem huius
tionis membrum non probat. Deinde videtur sacra Scriptura clare
plures quam 20. annos inter obitum Heli & Saulis inaugurationem
xisse. Si quidem non ante 20. annum ab interitu Heli cepta sunt ea, quae
7. vers. 2. vsque ad finem capituli referuntur Samuele adhuc vegeto, &
tem ad iudicis munus idoneo: initio autem capituli octavi dicitur
cum senisset posuisse suos filios iudices Israel. Et vers. 3. subiungitur: Et
runt filij eius, in viis eius sed declinauerunt post auaritiam, acceperunt mu-
terunt iudicium. Quae tandem occasione Hebraei sibi regem constitui
runt. Ergo aliquanto tempore experti fuerant eos non esse ad Regiam
strationem idoneos. Denique senium Samuelis in causa fuit, quo iudicis
iudicis fungi posset antequam rex ab Hebraeis peteretur. Ergo valde
est, eum vsque ad 22. regni Saulis annum non fuisse superseditum, quod
ex Paludani doctrina colligitur, quippe, qui anno 22. Saulis tradidit

cum suo gigante Goliath mouisse bellum Sauli, quo tempore certum est Saul
hunc adhuc in viuis fuisse. 1. Reg. 19. v. 18.

8. Hinc patet non admittendas esse rationes eorum, qui 20. ipfos annos,
post obitum Samuelis Saulem regnasse putant, ne dicamus Dauidem 10. circi-
ter annorum puerum cum gigante dimicasse. Tunc enim serio probauit arma
Saul, quem proceræ staturæ fuisse constat, nec alia de causa videtur ea arma
deposuisse, quam quod eiusmodi armorum vsum non haberet.

9. Valde rationi consentanea est supputatio Perauij, qui anno Periodi In-
terueniens er. 3646. Saulem in regem electum; anno eiusdē Periodi 3659. eum
cum Ionatha occubuisse tradit. Sic enim in totum regnasset præter propter 13.
annos. Addit hic Auctor, biennio ante hanc cladem obiisse Samuelem.

10. Communior tamen mihi videtur eorum sententia, qui Saulem regnasse
præter vito Samuele annos circiter 16. eo mortuo biennium: vniuersè 18. Ita

Abulensis 1. Paralip. 19. q. 2. Comestor lib 1. Reg. cap. 27. Salian. an. m. 2962. n. 6.
ad quem numerum propè accedit Vincentius Spec. hist. lib. 2. c. 69. vbi ait Sau-
lem viuentē Samuele regnasse annos 18. eo mortuo biennium. Hac ratione an-
no circiter 20. ab excessu Heli, Samuel fœdus in Maspha, renouauerit, mox
illam cum Philisthæis feliciter gesserit, vt legitur 1. Reg. 7. Sub idem tempus
paulo post, filios iudices constituerit, quorum iniquitas cum diu non laruis-
set, regis perendi an sãm dedit. Sic annus 23. principatus Samuelis inciderit in
primum regni Saulis. Quod si Samuel anno 2. Heli natus est, vt tradant He-
bræi, nati: sub Heli annos 39. eo vitâ functo 38. vniuersè 77. vt aduertit Sali-
anus contra Iudæos, qui totius vitæ Samuelis cursum anni 72. metiuntur. Hæc
etiam aras maneri iudicis obeundo habilis esse solet; quod tamen præ senio
obire non poterat Samuel, quando regem Hebræi postulabant. 1. Reg. 8.

11. Obijcies ex dictis sequi Saulem post luam reprobationem, vitâ cum im-
perio in annos 16. propagasse: siquidē post biennium sui regni reprobatus est, vt
notat Tornell. an. m. 2962. v. 2. et etiã citius, vt notat Sanctius. Hoc autem modo
valde diu dilata esset pœna, qua Saul regno priuandus erat. Imò, quid supplex
dicitur, inquit Sanctius, si illa ætate sublatum est ei regnum, in qua Samuel illud sustinere
non poterat? Responderi potest 1. non constare, vtrum Saul duobus tantum an-
nis regni transactis, confestim reprobatus fuerit: cum non sit improbabile eum
paulatim ab antiqua morum re&titudine deflexisse, donec longioris temporis
reprobatione adscribit. Responderi potest 2. Esto Saul biennio imperij
reprobatus à Dei gratia, & regni iure exciderit: sat graui nihilominus supplicio mul-
tabatur, quod cum per naturæ vires paulo diutius viuere, & posteros regni suc-
cessores habere posset, vtroque priuatus fuerit, licet non nisi post 16. annos. 3.

Ex o-

P.
Philippi

ronologia
Testamenti

IV
17

Saul non
regnauit
20. annis.

Sed fors
13. An. 242

Vel possum
18.

Obijciatur

Resp. dupl.

*Actus
Saulis.*

Ex omnium sententia Saul ad annum ætatis circiter 60. peruenit: quemdem Isbofethum filium annos 40. natum moriens habebat, & quidem habili coniectura apparet, natum minorem suis fratribus cum iplo Samuelis emptis. Fuerit igitur ex cõmuniori sententia Saul annorum ferè 45. annorum vocatus est, quod cum annos 15. aut 18. circiter administrasset, annorum ætatis suæ 58. aut 61. interierit, corpore adhuc ita robusto, ut in senectate posset. De Samuele longe alia fuit ratio, qui cum toto vitæ suæ Templo ministerijs, & pietatis studijs additus fuerit, probabile est, ut exercitia obire solitum, quæ corporis vires minimè auerent, sed fruentem subijcerent. Saulem autem eam viuendi rationem tenuisse, quæ in iuuenta robustioran dies euaderet. Neque verò Saule regnum admodum longum Samuel cuius vertici propinqua mors immineret, sed solum cuius regnum sent sustinendo iudicis officio pares.

*Obicitur
2.*

12. Obijciunt nonnulli 2. Mox ut Saul innocens esse desijt, vnctum Saulem Dauid, qui 2. Reg. 5. regnum suscepit anno ætatis suæ tricesimo, intercessere decem & octo anni regni Saulis, Dauid factus est rex ætate duodecimo: quod sanè videtur esse incredibile. Ita illi, & addunt, quod breui factum fuisse armigerum Saulis, aut paulo post strauisse gegerunt, tum hæc obiectio non probat quod assumit. Neq; enim constat, quod Saulem biennio tantum ante reprobationem imperasse, aut eo in transiitum Dauidem continuo à Samuele vnctum fuisse: imo probabilius est, quod aliquanto tempore Saulis statum luxisse, anno deinde circiter 10. Saulis Dauidem oleo regio priuatim tinxisse, ac rursum aliquot annorum tium, inter Dauidis vnctionem & eiusdem de Philistis hæc victoriam fuisse, vt supra dixi, & clarius intelligetur ex notis in cap. 16. huius libelli ex eorum sententia, qui 18. annis regnum Saulis de finiunt, annus 12. Dauidis est primus regni Saulis, qui duobus vt minimum annis in eadem ac proinde, Dauid sine dubio annum ætatis 12. superauerat quando in eadem regio primum delibutus est, vt mox latius explicabo. Taceo Functorem cholceros, qui Saulem annos tantum 10. regnasse autumant.

Resp.

I. REGVM XVI. v. 13.

Tvlit ergo Samuel cornu olei & vnxit eum. subaudi Dauidem priuatum in campo paterna.